

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1330/05
30.05.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Надежде Радевић, Слободана Спасића, Љиљане Ивковић-Јовановић и Драгице Марјановић, чланова већа, у парници тужилаца малолетне АА, малолетне ББ и малолетног ВВ, чији је законски заступник мајка ГГ, коју заступа ДД, адвокат, против туженог ЋЋ, кога заступа ЕЕ, адвокат, ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог против пресуде Окружног суда у Крушевцу Гж. бр. 166/05 од 28.1.2005. године, у седници већа одржаној дана 30.5.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Крушевцу Гж. бр. 166/05 од 28.1.2005. године ОДБИЈА СЕ, као неоснована.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Крушевцу П. бр. 1147/03 од 01.11.2004. године, ставом првим изреке тужени је обавезан да на име свог доприноса за издржавање своје малолетне деце плаћа месечно од своје зараде коју је остваривао код корпорације "ФФ" и то: за малолетну АА износ од 8%, за малолетну ББ износ од 7% и за малолетног ВВ износ од 7%, све то од дана доношења пресуде о поверавању малолетне деце, тј. од 25.2.2000. године, па до 01.9.2002. године, а од 01.9.2002. године па убудуће, док за то постоје законом одређени услови, тужени је обавезан да плаћа месечно од минималне зараде за малолетну АА износ од 8%, за малолетну ББ износ од 7% и за малолетног ВВ износ од 7%, све на руке законској заступници, мајци ГГ, с тим што ће доспеле раде исплатити одједном, а будуће од првог до петог у месецу. Ставом другим изреке тужбени захтев је у преосталом делу одбијен, као неоснован. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцима на име трошкова парничног поступка плати износ од 28.800,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Крушевцу Гж. бр. 166/05 од 28.1.2005. године одбијена је жалба туженог, као неоснована и првостепена пресуда потврђена у ставу првом и трећем изреке.

Против наведене другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу чл. 386. ЗПП и нашао да ревизија туженог није основана.

Ревизијом побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

У ревизији се не прецизира које повреде поступка су конкретно учињене.

Према утврђеном чињеничном стању, брак између туженог и ГГ разведен је пресудом Општинског суда у Крушевцу П. бр. ... године. Њихова малолетна деца, АА рођена аа. године, ББ рођена бб. године и ВВ рођен вв. године, поверени су на негу, чување и васпитање мајци, ГГ пресудом истог суда П. бр. 621/99 од __. године. О доприносу туженог за издржавање деце до доношења првостепене пресуде није одлучено. Даље је утврђено да тужени, његова бивша супруга и троје малолетне деце живе у истом стану у коме су живели и пре развода брака. Стан је двособан, тужени га је откупио, а правноснажном судском пресудом туженикова бивша супруга је обавезана да му исплати 1/2 откупне цене стана. Потребне малолетне деце процењене су у најнижем износу од 15.000,00 динара, јер им је, осим за храну, новац потребан и за набавку основног прибора за хигијену, одећу, обућу, књиге, прибор за школу и др., пошто се ради о деци школског узраста, тако да њихове потребе превазилазе у великој мери приходе њихове мајке, за коју је утврђено да ради у __, и да остварује зараду од око 6.000,00 динара, с тим што повремено ради и приватно. Тужени је од 21.8.2002. године био запослен у корпорацији "ФФ", када је посао напустио уз отпремнину од 150.000,00 динара и од тада није у сталном радном односу. Повремено ради приватно и тако остварује одређене приходе.

При таквом стању ствари, правилно су нижестепени судови одредили допринос туженог у издржавању његове малолетне деце на начин како је то наведено у изреци првостепене пресуде. Овакве одлуке у складу су са одредбама чл. 298., 309. и 310. Закона о браку и породичним односима, а посебно у складу са одредбама чл. 310а. истог закона, којим је предвиђено у ставу другом да ако је обвезник издржавања у радном односу, суд одређиве будуће износе издржавања процентуално у односу на зараду, у ставу 3., да

ако обвезник издржавања не остварује стална месечна новчана примања, суд одређује будуће износе издржавања процентуално у односу на износ минималне зараде у Републици за претходни месец, и у ставу 4., да новчани износ издржавања који се одређује у односу на зараду, односно минималну зараду не може бити мањи од 7% за свако издржавано лице нити већи од 22% од месечне зараде обвезника издржавања, односно минималне зараде. Обавеза туженог утврђена је управо у означеним процентима како у односу на његову месечну зараду, коју је остваривао док је био запослен у корпорацији "ФФ", тако и у односу на минималну зараду за период у којем није у сталном радном односу.

Ревизијски наводи да тужени све време доприноси издржавању своје деце јер живи са њима у истом стану и све приходе које оствари троши на њих, не утичу на правилност побијане пресуде. У ситуацији кад су малолетна деца поверена мајци на чување и васпитање, тужени је дужан да доприноси издржавању деце на начин утврђен судском одлуком у складу са цитираним законским одредбама. Кад је у питању обавеза родитеља да издржавају своју малолетну децу нема услова за примену чл. 315. Закона о браку и породичним односима да лице које је дужно да даје издржавање обезбеђује издржавање по свом избору. Зато добровољна и повремена новчана или натурална давања туженог и брига и рад око деце, не ослобађају га обавезе плаћања издржавања утврђеног судским путем.

Истицање у ревизији да је тужени дужан да доприноси издржавању деце тек кад њихова мајка преузме комплетну бригу о њима, што она још увек није учинила, такође је неосновано код постојања правноснажне судске одлуке којом су деца поверена мајци на чување и васпитање.

Налазећи да и остали ревизијски наводи не утичу на правилност побијане пресуде, Врховни суд је на основу чл. 393. ЗПП, одлучио као у изреци.

Примењене су одредбе раније важећег Закона о парничном поступку ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77...), на основу чл. 491. ст. 4. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/04).

Председник већа - судија,

Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

ЈК